

РЕШЕНИЕ

№ 928

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 15.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **10402** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) вр. чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).

Образувано е по жалба на Д. С. Б. (J. S. B.), роден на 23 октомври 1972 г., гражданин на К., депозирана чрез пълномощник - адв. Х. В., САК против Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза тип „D“, издаден на 30.09.2024 г. от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Гърция по Заявление № АТН 24000049 от 13.06.2024 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърдят се допуснати нарушения на административно производствените правила и на материалния закон, както и несъобразяване с целта на закона. Сочи се непропорционално ограничаване на гарантираните права по чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и Хартата на основните права на Европейския съюз – чл. 8 и чл. 17. Застъпено е становище за несъответствие на обжалвания отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване с изискванията за форма, поради липса на изложени фактически основания в мотивите, които са послужили при прилагане на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ. В този аспект, се твърди и нарушено право на защита. Поставен е акцент върху образуването по жалба на Д. Б. адм. дело 5958/2024 г. по описа на Административен съд – София – град, срещу административния акт, с който му е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход“. Твърди се, че е именно

този административен акт незаконосъобразно е послужил като основание за издаване на отказа за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Сочи се, че по време на престоя в България на 29.03.2024 г. поради влошаване на здравословното му състояние и отправена препоръка да не предприема продължителни пътувания, чужденецът не е напуснал своевременно страната. В жалбата е отразено, че на 14.05.2024 г. Д. Б. е отишъл в ОД на МВР – С. където е подал молба за удължаване на безвизовия режим на пребиваване, на основание чл. 27, ал. 2 от ЗЧРБ, но не е получил № и не е поставена отметка – печат в паспорта му, за да се удостовери предстоящото разглеждане на искането. Заявено е, че след изтичане на работния ден, малко преди 19,00 часа на жалбоподателя са връчени Съобщение за започнато производство за налагане на принудителна административна мярка - „Връщане до страна на произход“, Акт за установяване на административно нарушение, Наказателно постановление № 28 от 14.05.2024 г. и Заповед № 517з – 2389 от 14.05.2024 г., с която е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход“. Твърди се, че не са спазени изискванията на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ при налагане на принудителната административна мярка. В жалбата е застъпено становище за липса на извършено нарушение на граничния и паспортно-визовия режим на Република България от гражданина на К. Д. Б., което може да е основание за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. В този аспект се сочи, че граждани на трети страни влезли на територията на Република България преди влизане в сила на Решение (ЕС) 2023/210 – 31.03.2024 г. започват да генерират престой на територията на Ш. пространство, считано от 31.03.2024 г. и имат право да останат за краткосрочен престой до 28.06.2024 г. включително. Изложени са подробни аргументи за липса на данни за подаден сигнал в ШИС, въз основа на който на жалбоподателя Д. Б. може да бъде отказано влизането и пребиваването на територията на Република България. От съда се иска да отмени Отказа за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза тип „D“ и да върне преписката на административния орган със задължителен указание по приложението на материалния закон.

В съдебното производство, процесуалният представител на жалбоподателя – адв. Х. В., САК поддържа направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано. По негово искане съдебното производство по адм. дело 10402/2024 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав е спряно до постановяване и влизане в сила на съдебен акт по жалбата на Д. Б. срещу заповедта, с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход“. След прилагане на решение № 5347 от 22.05.2025 г. по адм. дело 12163/2024 г. по описа на Върховния административен съд, Трето отделение съдебното производство по настоящото адм. дело 10402/2024 г. по описа на АССГ е възобновено. В представената писмена защита (л. 89 – л. 100) адв. В., САК е изложил подробни съображения за основателност на жалбата. Счита, че следва да бъде уважена, а оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България на гражданина на К. Д. С. Б. – да бъде отменен като незаконосъобразен.

Процесуалният представител на ответника по жалбата – завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Република Гърция – главен специалист в отдел „Национален визов център“ И. А. (л. 36 - л. 37) в писмена защита (л. 74) излага съображения за неоснователност на жалбата. Сочи, че при издаване на Отказа за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на гражданина на К. – Д. Б. са спазени изискванията на Наредбата за условията и реда за издаване на визи, а становището на административния орган – завеждащ „Консулската служба“ в Посолството в А. е съобразено с изразените становища от службите за административен контрол на чужденците в Република България в проведената съгласувателна процедура по реда на чл. 30 от Наредбата.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в проведените съдебни заседания.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените към делото доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна :

На 13.06.2024 г. жалбоподателят Д. С. Б., гражданин на К., [дата на раждане] в [населено място], притежаващ паспорт № AR350911 издаден на 21.10.2022 г. от компетентните органи на К. със срок на валидност 21.10.2032 г. е подал Заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза тип „D“ в Посолството на Република България в [населено място], Република Гърция (л. 14-гръб – л. 16). Като основание за издаване на виза за дългосрочно пребиваване е посочена разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 19 от ЗЧРБ – вложена сума не по-малко от 600 000 лева за придобиване право на собственост върху недвижими имоти на територията на Република България, или притежавани не по-малко от 50% от капитала на българско търговско дружество, в което е вложена същата сума в резултат на което дружеството е придобило право на собственост върху недвижими имоти в страната на тази стойност към датата на подаване на заявлението.

Към Заявлението са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 вр. чл. 13, ал. 1 и чл. 14 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР)

- копие на първите две страници на документ за задгранично пътуване (паспорт), издаден на 21.10.2022 г. от К. № AR350911, със срок на валидност до 21.10.2032 г., съдържащ снимка и лични данни (л. 21 и л. 23-гръб),

- копие на Застрахователна полица № 3613240300000167 за валидна медицинска застраховка за периода 14.07.2024 г. – 13.07.2025 г., издадена от ЗК „Б.“ със застрахователното покритие 60 000 лева/30 000 евро (чл. 14 от Наредбата – л. 28),

- Удостоверение изх. № 20240507154808 от 07.05.2024 г. издадено от Агенция по вписвания, в което е отразено, че в Търговския регистър и регистър на ЮЛ с нестопанска цел е вписано „КУЕЙНТ СТРИЙТ ПРОПЪРТИЗ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Т.“, [улица], ет. 4, Престиж Бизнес Център, с капитал 20,00 лева, собственост на Д. С. Б., [дата на раждане] в К. (л. 27),

- копие на Нотариален акт № 91, том 1А, рег. № 826, дело № 81/2024 г. за покупко продажба на НИ, издаден от Нотариус с район на действие Районен съд – Самоков, вписан в регистъра на Нотариалната камара под № 239, вписан в Службата по вписвания с вх. рег. № 866, дв. вх. рег. № 852 от 19.04.2024 г. – за придобито право на собственост от представляваното от Д. Б. ТД „Куюнт Стрийт Пропъртиз“ ЕООД на поземлен имот, находящ се в [населено място] за сумата от 567 190,70 лева – платима по банков път след подписване на НА, но преди вписването му в Службата по вписвания (л. 18 – л. 19),

- копие на Нотариален акт № 92, том 1А, рег. № 827, дело № 82/2024 г. за покупко продажба на НИ, издаден от Нотариус с район на действие Районен съд – Самоков, вписан в регистъра на Нотариалната камара под № 239, вписан в Службата по вписвания с вх. рег. № 867, дв. вх. рег. № 853 от 19.04.2024 г. – за придобито право на собственост от представляваното от Д. Б. ТД „Куюнт Стрийт Пропъртиз“ ЕООД на поземлен имот, находящ се в [населено място] за сумата от 78 233,20 лева – платима по банков път след подписване на НА, но преди вписването му в Службата по вписвания (л. 19-гръб – л. 20),

- неподписани Оборотна ведомост на „Куюнт Стрийт Пропъртиз“ ЕООД за периода 01.01.2024 г. – 30.04.2024 г. и Аналитични регистри за периода 01.01.2024 г. – 31.12.2024 г. на сметка 493/1 Д. Б., сметка 613/1 Недвижим имот [населено място] окол – 607 м², вкл. 2 сгради и сметка 613/2

недвижим имот [населено място] окол, 743м², вкл. 2 сгради (л. 21-гръб – л. 23),

- банково извлечение от сметка на клиент – джеймс С. Б., издадено от „Пощенска банка“ АД на 08.05.2024 г. с отлазени наличности в лева и канадски долари (л. 24),

- заверени копия на бюджетни платежни нареждания от 19.04.2024 г. за платен данък за придобиване на имущество по сметка на [община] от „Куйнт Стрийт Пропъртиз“ ЕООД (л. 24-гръб – л. 25),

- заверени копия на бюджетни платежни нареждания от 19.04.2024 г. за платена такса за вписване по сметка на Агенция по вписванията от „Куйнт Стрийт Пропъртиз“ ЕООД (л. 25-гръб – л. 26),

- заверено копие на платежно нареждане от 19.04.2024 г. за платена нотариална такса за покупко продажба на НИ по сметка на нотариус 239 от Д. Б. (л. 26-гръб),

- придружително писмо относно представяне на свидетелство за съдимост (л.29-гръб),

- Свидетелство за съдимост, издадено на 07.06.2024 г. след проверка в Националното хранилище за съдимост на Класка канадска конна полиция (л. 30-гръб – л. 35).

Оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, виза тип „D“ е издаден след проведена съгласувателна процедура чрез Националната визова система, въз основа на извършена проверка на информацията, съдържаща се в заявлението и приложените към него документи. Обоснован е с хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ – има данни, че през последните две години апликантът е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутни или митническия режим на Република България.

В съдебното производство като писмени доказателства по искане на процесуалния представител на ответника са приети – Становище рег. № 517р-21298 от 24.09.2024 г. на ВПД зам. директор на Областна дирекция на МВР – С. (л. 52-гръб и л. 58) и приложената към него Докладна записка рег. № 517р-22143 от 19.09.2024 г., изготвена от младши полицейски инспектор при ОД на МВР – С. (л. 53 и л. 59 – л. 60). Отражено е, че при извършена проверка в Информационните масиви на МВР е установено, че апликантът Д. Б., гражданин на К. е с наложена ПАМ, на основание чл. 41, ал. 2 от ЗЧРБ, което е основание за отказ по смисъла на чл. 10, ал.1, т. 10 от ЗЧРБ, да се издаде виза за дългосрочно пребиваване в Република България.

Представено е и становище на зам. председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ рег. № М – 19378 от 11.11.2024 г. (л. 56 и л. 63), според което в съгласувателната процедура по подаденото заявление от гражданина на К. Д. Б., ДАНС е изразила положително становище, поради липса на данни, че лицето представлява заплаха за националната сигурност.

От пълномощника на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото – писмо рег. № 328200-23425 от 26.09.2024 г. адресирано до адв. Х. В., САК от зам. директор на Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР (л. 11) и писмо рег. № 24ПР-1859 от 07.06.2024 г. от директора на дирекция „К. отношения“, с което е посочено, че е допуснато изключение – разрешено е на гражданина на К. Д. Б. да подаде заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Посолството на Република България в [населено място] (л. 14).

Приложени са и постановените и влезли в сила съдебни актове по НАХД № 9157/2024 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № 28 издадено на 14.05.2024 г. от началник група „Миграция“ при ОД на МВР – С., за наложено на Д. Б. административно наказание Глоба в размер на 1 000 лева, на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ, за извършено административно нарушение на чл. 34 от ЗЧРБ – останал е на територията на РБългария след изтичане на срока за пребиваване (л. 76 – л. 77) и Решение № 5347 от 22.06.2025 г. постановено по адм. дело 12163/2024 г. по описа на Върховния административен съд, Трето отделение (л. 82).

Така описаните релевантни за правния спор факти, установени от приложените към делото

доказателства дават основание за следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 10.10.2024 г., в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказът за издаване на виза „D“ е връчен лично на жалбоподателя на 30.09.2024 г.), срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения акт, чийто права са засегнати неблагоприятно.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е регламентиран в Закона за чужденците в Република България. Валидно издадената виза е изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС (чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ).

Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1 – Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (ДВ, бр. 55/19.07.2011 г. в сила от 04.08.2011 г. с последни изменения и допълнения ДВ, бр. 4 от 14.01.2025 г. в сила от 14.01.2025 г.).

В чл. 9е, ал. 2 от ЗЧРБ е посочено, че условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с Инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ – Инструкция № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи (обн. в ДВ, бр. 90/15.10.2013 г. в сила от 15.10.2013 г. с последни изменения и допълнения ДВ, бр. 16 от 25.02.2025 г. в сила от 25.02.2025 г.).

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ „Консулската служба“ при Посолството на Република България в [населено място] Гърция – М. Д.. Със Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи (л. 38) изменена и допълнена със Заповед № 95-00-209 от 29.03.2024 г. издадена от зам. министър председателя на РБългария и министър на външните работи (л. 39) на началника на отдел „Национален визов център“ и служителите в отдела, ангажирани със съгласуване и проверки на заявления за издаване на визи, са предоставени правомощия да вземат решения за отказ за издаване на визи, на основанията по чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 32, т. 1 от Регламент (ЕО) 810/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността.

Към преписката е приложена Заповед № 77 от 03.07.2024 г., издадена от посланика в Посолството на Република България в [населено място], с която определя завеждащия „Консулската служба“ – г-н М. Д. като консулско длъжностно лице с право да съставя, подписва и връчва (съобщава) на заинтересованите лица формулярите по Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР (л. 36-гръб).

Отказът за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза тип “D” по подаденото на 13.06.2024 г. Заявление от жалбоподателя Д. С. Б. в Посолството на РБългария в [населено място], Р. Гърция е издаден от завеждащия „Консулската служба“ след изпълнена съгласувателна процедура чрез Националната визова система, съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР вр. чл. 16 – чл. 20 от Инструкция № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Обективиран е върху стандартен формуляр за Уведомление за основанията за Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на

виза и съдържа всички необходими реквизити, които отговарят и на изискванията на чл. 59 от АПК.

Посоченото правно основание, на което се е позовал административният орган, за да откаже издаването на виза – по чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ. В същия смисъл е мотивирано и отрицателното становище на Дирекция „Миграция“ – МВР в проведената процедура по съгласуване, представено по предвидения ред в чл. 17 – чл. 19 от Инструкция № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава длъжностните лица в задграничните представителства да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Заявлението задължително се изпраща на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген в случай, че е заявено такова, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител, че изводът на административния орган за наличие на основанията за приложение на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ не е обоснован със съответните фактически данни. Не е спорно, че жалбоподателят към момента на подаване на заявлението – 13.06.2025 г. не се е намирал на територията на Република България.

Категорично е установена и причината за това - наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 вр. чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ със Заповед № 517з – 2389 издадена на 14.05.2024 г. от началник група „Миграция“ при Областна дирекция на МВР – С.. Санкцията е приложена поради установен период на незаконен престой на гражданина на К. Д. С. Б., считано от 07.04.2024 г. до издаване на заповедта за налагане на ПАМ – 14.05.2024 г.

Макар към момента на постановяване на Отказа за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – 30.09.2024 г. съдебното производство по адм. дело 5958/2024 г. по описа на Административен съд – София – град, образувано по жалба на Д. Б. срещу Заповедта за налагане на ПАМ, да не е било приключило с влязъл в сила съдебен акт, заповедта безспорно е била отразена в информационните масиви на МВР и тази информация е посочена като основание за отрицателното становище, изразено в проведената съгласувателна процедура по реда на чл. 30 от НУРИВОВР видно от Докладната записка на служителя на ОД на МВР – С. рег. № 517р – 22143 от 19.09.2024 г. Към момента на постановяване на настоящия съдебен акт е влязло в сила съдебно решение, с което заповедта за налагане на ПАМ е оставена в сила, след като е отхвърлена като неоснователна жалбата на чуждия гражданин.

В този аспект, безспорно с влязъл в сила съдебен акт е установено, че в последните две години, преди подаване на заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, Д. Б. е нарушил паспортно – визовия режим - не е напуснал страната в периода 07.04.2024 г. – 14.05.2024 г. въпреки, че е бил изтекъл срока на разрешеното му краткосрочно пребиваване.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че в конкретния казус неоснователно в жалбата се твърди, че с оспорения Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване е нарушено правото на чужденеца гарантирано от чл. 8 на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Разпоредбата на чл. 8 от Конвенцията ограничава намесата на държавните власти в личния и семеен живот до допустимите граници от демократичните общества – когато е наложителна в интерес на националната и обществена сигурност, или за икономическото благосъстояние на страната. В разпоредбата на чл. 8, § 2 от Конвенцията са очертани рамките, в които при спазване на принципа на съразмерност, е

допустимо ограничаване на правото на личен и семеен живот при минимално засягане на правата и законните интереси на лицата. В конкретния казус твърдяното нарушение на правото по чл. 8 от Конвенцията не е обосновано с фактически данни. Установеното пребиваване на територията на Република България в период от около 5 месеца след м. декември 2023 г., по време на който като собственик на капитала и представляващ регистрирано през 2022 г. търговско дружество е придобил недвижими имоти на територията на страната, не дават основание да се направи извод, че осъществяваната търговска дейност от дружеството е с обем и характер, които изискват продължителното лично пребиваване на собственика на територията на страната, което е в интерес и на личния му живот. Не се твърди жалбоподателят да е създал семейство или да поддържа контакти с близки родственици в Република България, от които би бил лишен, ако не може да пребивава на законно основание.

Правото на чужденец да влиза и пребивава на територията на дадена държава не е абсолютно, поради което когато ограничението е резултат на обективни данни, сочещи нарушение на установения в страната нормативен ред не може да се твърди, че ограничението не съответства на целта на закона.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. Б., гражданин на К., [дата на раждане] , депозирана чрез пълномощник – адв. Х. В., САК срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на територията на Република България виза тип „D“, издаден на 30.09.2024 г. по Заявление № АТН 24000029 от 13.06.2024 г. от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място].

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: